

ren, ikke blev modtaget. Der synes nu her at være en forskjellig Maade at opfatte dette hele Forhold paa, thi medens den ærede Ordfører ogsaa forrige Gang udtrykkelig nævnte, og medens det frengaar af det, der er foresaldet i Udvalget, at det har været Udvalgets Dnsfte at faae at vide, om der var særdeles vigtige Grunde for Regjeringen til at vedblive med sin Fremgangsmaade, saa siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), den ærede Formand, i sidste Møde, at det slet ikke var Dplysningger, han ønskede, det var en Afgjørelse. Det blev meget stærkt fremhævet af det ærede Medlem, der var Formand i Udvalget — jeg tør maaffee oplæse Noget af, hvad det ærede Medlem udtalte — „at i den Conference, hvorom der var Tale umiddelbart før Mai Maaned, og da det ikke var os muligt at faae den høttærede Krigsminister i Tale, men man tilbød os at tale med Directeuren, gjaldt det aldeles ikke om at faae nogen som helst Dplysning, men det gjaldt alene om at faae en Afgjørelse af et enkelt bestemt foreliggende Punkt, nemlig det om Tilladelse for nogle Bygninger til at henstaae udover 1ste Mai 1870“. Udvalget brød sig altsaa efter den ærede Formands Udtalelse aldeles ikke om at faae nogen Dplysning med Hensyn til, om det var muligt, om det var foreneligt med hele Sagens fornuftige Gjennemførelse at standse Fremgangsmaaden overfor de her paagjældende Forhold. Det meente: der er blot Tale om et Ja eller Nei for Regjeringens Vedkommende, om den vilde opfylde de Paagjældendes Dnsfter eller ikke; men Grunde vilde det slet ikke have. Den ærede Ordfører har imidlertid taget Sagen lidt anderledes og siger, at, hvad man ønskede at vide — og det tror jeg ogsaa var Udvalgets Mening — var, om der var Grunde for Regjeringen til at nægte Opfyldelsen af dette Dnsfte. Den næstsidste Skrivelse fra Udvalget til Krigsministeren ender nu med denne Uttring: „Saa snart Folkethinget atter samles, skal jeg sammenkalde Udvalget og give det Beretning om, hvad der i denne Sag er passeret. Jeg konstaterer foreløbigt, at Udvalgets Begjæring har været fremsat mundtlig og gjentagen skriftlig,

medens det endnu var Tid, og at Udvalget saaledes er uden noget som helst Ansvar for de Følger, som Krigsministeriets, nu ogsaa af Deres Excellence opretholdte, Fremgangsmaade maatte medføre for Statskassen og de Paagjældende.“ Jeg skal nu først med Hensyn til denne Uttring bemærke, at der var efter min Opfattelse fuldkommen tilstrækkelig Tid til at faae opfyldt den Betingelse, som Krigsministeriet havde stillet for at standse sin Fremgangsmaade imod de vedkommende Eodseiere. — Den 20de April sammentraadte Thinget paa ny, og jeg tror ikke, at der havde været Noget som helst i veien for, at Udvalget havde taget disse Andragender frem, der vare henviste til det efter dets Dnsfte, og som det allerede dengang havde haft i over to Maaned, og at det havde foreslaaet Thinget at tage Beslutning om at henvise dem til Krigsministeren. Denne Sag kunde gøres paa $\frac{1}{2}$ Time her i Salen, og der var i det Hele over en Uge til at gjøre det. Naar altsaa det ærede Udvalg kunde bekvemme sig til at tage en Sag, som det ansaae for meget paatværende, ud af den øvrige Sag, med hvilken det ikke stod i nogen nødvendig principiel Forbindelse, og til at referere den her i Salen og sige, at det var ønskeligt at henvise den til Krigsministeren, saa vilde den hele Sag dermed have været afgjort, thi saa havde Folkethinget erklæret, at Ansvar for en saadan Afbrydelse af Gjennemførelsen vilde det dele med Ministeren. Idet Folkethinget havde givet en saadan Erklæring, tror jeg ikke, at det havde haft nogen Betænelighed for Ministeren at tage alle de Følger, der kunde komme deraf; men den Fordring troede han at maatte gjøre, for han slog ind paa en Bei, som han ansaae for urigtig. Til en saadan Fremgangsmaade var der efter min Mening fuldkommen tilstrækkelig Tid. Imidlertid fralægger Udvalget sig ethvert som helst Ansvar for de Følger, som Krigsministerens Fremgangsmaade maatte medføre for Statskassen og de Paagjældende. Nu maa jeg nok spørge: Hvad Ansvar kunde der være for Udvalget for den Fremgangsmaade, som Krigsbestyrelsen eller Regjeringen fulgte? Der kan dog ikke være Tale om, at Udvalget skulde